

ken. Det er den samme situation. Men jeg vil gerne sige, at jeg er glad for at få anledning til at svare på det næste spørgsmål, der blev stillet, nemlig om der ikke er sammenhæng mellem at have indflydelse og være forpligtet, og det er nemmere ikke at være forpligtet.

Jeg er dybt uenig med hr. Kristian Thulesen Dahl. Det, der er det fine i et demokrati og i et samfund, uanset om det er på nationalt plan eller på internationalt plan, er, at man er forpligtet over for hinanden, fordi man er afhængig af hinanden. Det er det, der gør, at det er så fantastisk god en idé. Og det største argument overhovedet for at være med i den fælles valuta er helt klart, at de store ikke længere kan bestemme alene.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for ministerens svar. Men det er jo ikke rigtigt, for den danske regering, Nationalbank har valgt at lænke den danske krone frivilligt til euroen, som vi før var koblet op på D-marken. Jeg mener også, at det er en fornuftig position, så vi følger jo euroen i øvrigt i dens fald. Den er jo faldet markant, siden den blev indført. Og spørgsmålet er hvor længe.

Men vi har dermed altså også muligheden for at sige, at nu vil vi ikke falde mere sammen med euroen. Så vi har stort set fulgt euroens bevægelser, men vi valgte altså, da man satte renten op i EU, ikke at sætte den helt lige så meget op, fordi det var i danske interesser. Dermed var vi ikke presset til at spise – jeg havde nær sagt – den dér ret, som alle de 11 eurolande må spise, hvad enten det passer ind i deres økonomi eller ej.

Så vil jeg til sidst spørge ministeren om, hvad ministeren egentlig tror, de diskuterer i de mange timer blandt de 11 eurolande. Kunne det ikke være alle de vanskeligheder, de har, fordi de er gået sammen om en fælles valuta, som er faldet. Hvor den lå 16-17 pct. over dollaren for 10-11 måneder siden, så ligger den 2-3 pct. over i dag. Der er masser af problemer, der er selvskabte, og som de naturligvis må diskutere. Det behøver vi ikke.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det var en interessant betragtning, ministeren havde om rentefastsættelsen, hvor ministeren jo siger, at vi kunne godt »have klarret det« i Danmark, hvis vi var blevet tvunget til lige så høj en rentestigning som euroland. Ja, det er selvfølgelig rigtigt, at vi kunne have kla-

ret det. Vi var jo da nok kommet over det. Men er det ikke også rigtigt, at det faktisk var bedre, at vi stod i en situation, hvor vi ikke behøvede at forhøje renten så meget og derfor heller ikke fik helt så negativ en virkning for beskæftigelsen, som der altså nu bliver tale om i euroland? Så jeg synes, at ministeren sætter tingene lidt på hovedet med denne formulering: »Vi kunne have klarret det«.

Ja, man kan da overleve meget, men der er jo ingen grund til ligefrem at opsøge dårligdommene, og denne her sag med rentestigningen er da netop et eklatant eksempel på, at når vi har en lidt bedre økonomi i Danmark, end man har i euroland, så er det da ingen fordel for Danmark at komme ind og være med til at sænke beskæftigelsen på den måde, som det finder sted i euroland – i hvert fald ikke i helt samme udstrækning. Så vil godt spørge ministeren, om ikke det var et noget dårligt eksempel set fra eurotilhængernes synspunkt, netop det renteeksempel.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge økonomiministeren, om det fuldstændig kan udelukkes, at der vil være tale om forpligtelser, vi indgår i, hvis vi var med i ØMU'ens tredje fase og dermed også havde indflydelse. Kan man fuldstændig udelukke, at der vil være nogle forpligtelser, som vi ikke vil have, hvis ikke vi er med?

Altså, økonomiministeren må forudsætte i sit svar til mig før, at vi alligevel er bundet af alle de ting og de forpligtelser, der besluttes om, og derfor kan vi lige så godt søge indflydelse. Det har økonomiministeren gjort sig til talsmand for mange steder. Derfor mit spørgsmål: Kan det fuldstændig udelukkes, at hvis vi står uden for ØMU'ens tredje fase, jamen så er der forpligtelser, de andre har, som vi ikke har, og som vi ikke vil blive ramt af?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Når Nationalbanken træffer beslutninger om renten, gør Nationalbanken det ud fra en vurdering af situationen og den målsætning, som Nationalbanken skal arbejde efter valutapolitisk, nemlig at kronen er lænket, som hr. Dahlgaard kalder det, til euroen. Det er et arbejde i sig selv, som er Nationalbankens. Derfor kan man ikke bruge beslutningen om størrelsen af renteutviklingen til at sige noget som helst andet end, at det var altså Nationalbankens